

LECTIUNEA XXVIII

**Despre cultul public, și despre natura și
necesitatea sa**

Î. Ce este cultul public?

R. Este lauda pe care societatea întrégă o dă lui Dumnezeu, în temple sau afară de temple, ca să recunoscă supremul său domeniu asupra universului, să-î mulțumescă de facerile selle de bine și să implore grațiile selle.

Î. Pentru ce societatea umană este datore acestui cult?

R. Pentru că Dumnezeu este autorul și bine făcătorul societății, și că ea este datore să-l adore subțu aceste raporturi.

Î. Tóte națiunile au făcutu lui Dumnezeu unu cultu publicu totu-d'auna?

R. Da, și n'a existatú nici uă dată popolu, fie civilizatú fie barbarú, care să nu fi adoratú în publicu Divinitatea prin rugăciuni și sacrificii.

Î. Cum suntú cei ce refusă lui Dumnezeu cultul publicu?

R. Ei își degradă natura lorú, făcută dupe chipul lui Dumnezeu; se punú mai josú de câtú sălbaticii, și se despartú de genulú umanú.

LECTIUNEA XXIX

Despre efectele cultului public

Î. Care suntú efectele cultului publicu?

R. Să reunescă pe omú cu Creatorulú său, să-î con-